

ДІЛО

Виходить що-дня рано крім понеділка.

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ:
Львів, Ринок 12, П. пов.
Кант почт. шаха 26.726.
Адреса тел.: „Діло—Львів“.
Число телефону 261.
Рукописи редакції не повертає.

ПЕРЕДПЛАТА

в Австро-Угорщині:
місячно 3.60 К.
чвертьрічно 10—
піврічно 20—
цілорічно 40—

у Львові (без доставки):
місячно 3— К.
чвертьрічно 9—
піврічно 18—
цілорічно 36—

в Німеччині:
піврічно 20— М.
цілорічно 40—

За аміну адреса платити ся 50 с.

Ціна оголошень:

Строчка петитова, двохвильтова 40, в якіскавін 60, в оновістках 80 с, в редакційній часті 1 К. Повідомлення про вільні і заручки 1.50.
Некрологи строчка 1 К.
Сталоголошення за окремою угодою.
Одні зривірки констру у Львові 12 с.
на провінції 14 с.

Видас: Видавничча Спілка „Діло“.

Начальний редактор: Д-р Василь Панейко.

Львів, 7. вересня 1917.

ЗВІДОМЛЕННЯ Ц. І К. ГЕНЕРАЛЬНОГО ШТАБУ з 7. вересня.

Атаки неприятельських летунів на отверте місто Триєст стають ся щоденною подією. Боротьби на південній часті високорівні Красу тривають дальше. Даремно сподує ся неприятель відобрати нам успіхи останніх днів. Наші війська кількакратно задержали його наступи противастанами, причім він поніс значні втрати. Ще безвастанно іде біля Монте Сан Габрієле. Ніяка жертва не є для неприятеля за великою. На північній стоці гори розбало ся вчора десять наступів. На західнім стоці відлерто тяжкий приступ. Від дня 19. серпня взяли ми затилом в полон 500 італійських офіцерів і 18.000 жовніврів. Криваві втрати неприятеля в 11. битві над Сочею зовсім не менші як у попередніх битвах. З інших фронтів війни нема що довести.

ПОДІЇ НА МОРИ.

У відделату за наступу італійських летунів на отверте місто Триєст, підчас яких ушкоджено епископську плоду і ратушу, наші гідропланки вночі з 6. на 7. с. м. обкинули видатно і з добрим успіхом бомбами морський арсенал і військові урядження кріпости Венеції. Стверження безперечно численні влучні мети. Мимо нагальноного оборонного огая всі літаки вернули в добрім стані.

ЗВІДОМЛЕННЯ ГОЛОВНОЇ НІМЕЦЬКОЇ КВАТИРИ з 7 вересня.

ЗАХІДНИЙ ТЕРЕН ВІЙНИ.

Фронт ки. Рупрехта: На фландрійським фронті між Hurtebise і Hollebeke знов сильна артилерійська боротьба. Рано і вечером Англіїці по сильнім барабанним огни атакували наші становища на північ від Rou ers Уреін в ширині чотирох кілометрів. По короткій, важкій боротьбі відкинено їх. Полонені стверджують, що до сього наступу, який коштував неприятеля великі втрати, вивлав неприятель три дивізії. В судинних відтинках по сильнім артилерійським огни вступали англійські вивідні відділи. Вони також не мали успіху. Коло Ленс не вдали ся раннім раном частинні наступу неприятеля, при яких воєніс він великі втрати.

Фронт німецького наступника престола: В численних місцях фронту Ени і Шампанії цілий день була жива боява діяльність. Бої на терені перед становищами були для нас успішні. Артилерійська боротьба на схід від Мози вела ся з малими перервами аж до ночи. Наш нищачий огонь проти розплананих становищ атаківих відділів перешкодив у лісі Fouzes наступови Французів.

На південь від Бомон вдерли ся віртемберські полки до неприятельських ліній і вбою на ручні гранати прогнали залого. Баденські атаківі відділи вдерли ся до неприятельських ліній в лісі Корієр і вернули з полоненими.

В воздушнім бою скинено 9 неприятельських літаків, оборонним огнем 5.

СХІДНИЙ ТЕРЕН ВІЙНИ.

Фронт ки. Леопольда Баварського: Відворот Росіян на північній схід долішньої Двини відбував ся також вчора. Наша кавалерія боролася успішно з неприятельськими лезими сторожами на південній захід від Мітви і коло Найкайєн, 60 км на схід від Риги. Між Лябе і Фріаріхштадт уступаючи неприятель валив місцевости.

Добича в Устю Двини крім воєнного і стріляного матеріалу вносіть 40 гармат, з того 22 більшого калібру понад 12 цм.

Зрештою еж до Чорного моря не було більшої боєвої діяльності.

Найважнійшою — а при тім дуже відрадною — вісткою, яка наспіла в останніх днях з української держави, є поладжене крімі в українським правительстві, викликаной уступленем президента Генерального Секретаріату Володимира Винниченка. З той вістки довідуємо ся, що Генеральний Секретаріат уконституував ся на ново: президентом Секретаріату став бувший генерал-губернатор Галичини й Буковини Дмитро Дорошенко, а бувший президент Секретаріату Винниченко входить тепер в склад Секретаріату як міністер праї.

Таке поладжене крімі свідчить, що поладжене її не тільки формально, установленем нового правительства, але також органічно, — бо коли Винниченко ввійшов в склад нового правительства, то се означає адекватне солідарности всіх тих груп, які творять Українську Центральну Раду, й утворили були перший український кабінет. Ся внутрішня єдність українського табору є тепер — при загальнім хаосі в спадщині Миколи II. — найважнійшою справою; вона дає запоруку, що справа будованя української держави має за собою волю й силу цілого українського народу.

Про криву, яка вибухла між російським і українським правительством наслідком того, що російське правительство в виконуючім розпорядку про територіальні границі української держави і склад та компетенцію українського правительства нарушило угоду, заключену в Українською Центральною Радою, не маємо ніяких нових вістий. Виходило-би з того, що та крива існує далі і напружене російсько-українських відносин з того приводу зростає.

Про те напружене свідчила би між ин. звістка, яка дійшла до нас через неутральні держави — що правда, в дуже загальнічній і недокладній формі, що в Києві мав бути якийсь погром, аранжований російськими елементами проти Українців.

Посередне потвержене сеї вістки знаходимо в розмові з Винниченком, поданий московським „Русским Словомъ“, яку за „Dziennik om Kijowskim“ переказує „Nowa Reforma“.

Винниченко — довідуємо ся відати — мав висловити здивоване, що російське правительство в такій поважній хвилі відкладає рішене в українській справі. На Україні панує тепер тривожний настрій. По останніх подіях в Києві, які на Хумку Винниченка треба приписати інтризі офіцерської чорносотенної організації, якої гніздом є полк кірасієрів, українські відділи з фронту надсилають до Генерального Секретаріату резолюції, які висловлюють намір піти на поміч Українській Центральній Раді. Одначе Генеральний Секретаріат бореть ся з тими тенденціями і оголосив вже в тім дусі відповідь.

На докладні вісти про події в Києві, про які згадує Винниченко, треба заждати, аж прийде до нас українська і російська преса. Та хоч-би з заяви Винниченка можна вносити, що був се один з проявів реакції, яких тепер у Росії (як в кожнім революційнім процесі) чи мало, що се епізод, який на твореця української держави не може мати впливу.

З великою радістю нотує напружене між російським тимчасовим правительством і українським „самозванчим ржондем“ польська преса. Так в „Czas“ з приводу конференції в Москві й осудженя нею сепаратистичних змагань читаємо:

„Особливо українські аспірації осуджено як найближше загрожуючі цілости й могутюці держави. Коли п. Грушевський, Винниченко і їх товариші мали ще якісь ілюзії що-до поглядів російської суспільности на їх діяльність, то московський конгрес повинен їх зовсім розвіяти. Не признано там ані т. зв. українського правительства, ані Ради, ані українського війська, яке зрештою існує досі переважно на папері. Національна рівноправність в певних границях і звичайна провінціальна автономія, — отсе найважні уступки, які конгрес уважав за можливі.

Тому російське правительство, приміняючи ся до той програми, зараз звузило круг українських аспірацій територіально й політично. „Україну“ зредуковано в 11 губерній до 5, а Раді приказано обмежати ся до шкільних і культуральних справ“.

Як бачимо, „Czas“ в своїй радості перепутав навіть хронологічно події, щоби тільки більше владувати своїх читачів вісткою про „звужене круга українських аспірацій“. Бо розпорядок про територіальні межі України і склад та компетенцію українського правительства вийшов перед конгресом в Москві, а не наслідком ухвал конгресу. Зрештою навіть на основі того розпорядку творене української держави не представлять ся так чорно, як сього хотів би „Czas“. Адже крім 5 губерній можуть в її склад вийти інші українські губернії, коли за сям заявлять ся земства. А земства реформують на основі загального, рівного, безпосередного і тайного виборчого права, отже українське населене мати ме все таки змогу проявити волю до власної державности. Територіальне обмежене границь української державности поки що до 5 губерній очевидно не може бути вдоволююче і власне на сям то вибухла російська українська крива. Але прим. ми в Галичині були би вдоволені, як-би про утворенє українського коронного краю в Австрії могло рішити населене української Галичини й Буковини загальним, рівним, безпосередним і тайним голосованем.

Далі звернемо увагу „Czas“ у, що „національна рівноправність в певних границях і звичайна провінціальна автономія“, се російська схема поладженя національного питання в Росії в загалі, від якої одначе прим. що-до України навіть кадети відступають в користь автономії України.

При тім „Czas“ мабуть не розуміє, що значить „провінціальна автономія“. Допустимо, що справді стало ся би так, як сього хотів би „Czas“ (ми певні, що він заведеть ся в своїй надії!), і на Україні заведено би тільки „провінціальну автономію“. Отже коли прийати, що такою провінцією була би признана теперішня губернія (се найтравдоподібніше!), то се значило би, що скільки є губерній з ризацією перевагою українського населеня — а є їх вісім, а крім того кілька в релятивному українською більшістю — стільки повстало би автономних провінцій з українським характером, ба при загальнім, рівнім, безпосереднім і тайним голосованю Українці були би в них політично пануючим елементам. Отже навіть на той випадок „Czas“ не має чого тішити ся, бо 8—10 провінціальних одиниць російської держави з українським публічним правним характером не може справити радості польському серцю.

Але такий випадок для української справи в Росії є вже мнененою стадією. Не тільки тому, що не лише тимчасове правительство, але й кадети признають автономію України (спір іде о територіальні границі й о державне правне становище автономії України в російській державі), але передовсім тому, що Україна виявила волю й силу сама будувати свою державність на руїнах царяму. Зорганізоване українство чи — як каже „Czas“ — п. Грушевський, Винниченко і їх товариші фактами доказали свій політичний розум в такій мірі, що не потребують наук „Czas“ у.

Уступленє гр. Черніна?

Львів, 6. вересня 1917.

„А Vilag“ доносить: Мимо запереченя чуток про захитане становища гр. Черніна вдержують ся вони досі і вже говорять про кн. Гогенльго, проф. Ламаша і бувшого посла у Вашингтоні гр. Тарновського, як про наслідників теперішнього міністра справ заграничних.

Звідомлене італійського ген. штабу

в дня 7. вересня.

На північний схід від Горині неприятель, який від кількох днів поніс величезні втрати, став напором наших військ, які триває далі, розлучливий опір. Вчора взяли ми в полон 3 офіцерів і 200 жовнірів. На Красі по завязтих битвах останніх днів наступили частинні ації, що мають на цілі поправу позиції та сильне бомбардування.

Пригода Людендорфа.

БЕРЛІН (Ткб.) дня 7. вересня. В останніх часах кружляли часто поголоски про зеланничий випадок в Белії, в часі якого мав бути також ранений генерал квартирмейстер Людендорф. На підставі інформації з міролатного місяця можна ствердити ось такий стан річи: Коли Людендорф дня 19 серпня вечером о год. 11 й вертав з поля битви у Фляндрії, на одній з зеланничих стай на південь від Брукселі вїхав на везучий його спеціальний поїзд муніципальний поїзд, який в наслідок хибного усталення австроніць прями мував тим самим тором у противний напрям. Людендорф і офіцери, які йому товаришили, легко ранені відломками але ніодні з них навіть проминаючи не був неспосібний до служби. Наслідком зіткнення до головної кватири генерал Людендор не вдав участі в подорожі на фронт. Цісар, який находився на східнім фронті, заряв по одержанню вістки переслав Людендорфови бажання, що його житє уратоване для вітчизни.

Димісія превиidenta Рібо

ПАРИЖ. (Авас.) Президент міністрів Рібо вручив президентом Псанкаре просьбу міністерства о диміцію.

Управильнене обороту консервованими яринами.

Відень, 7 вересня 1917.

Розпоряджене харчового уряду, яке завтра буде оголошене в Дневнику державних законів і заряв входить в житє, управильнос вироб консервованих ярин. Продукуючі яринні консерви, сушені ярини, солені ярини, квашену капусту, квашені бураки і квашені огірки в обовязані по кожоразовій продукції, а найнізніше кожного десятого, двадцятого й останнього дня в місяци донести про свою цілу продукцію централі ярин і овочів у Відни, жетувати її і в разі жадана доставити. Хто хоче продукувати більшу скількість сушених і консервованих ярин, як то є сказане на початку сього розпорядження, мусить постарати ся в тій цілі о спеціальний дозвіл централі для заосмотреня в ярини і овочі.

Вигляди жнив.

БЕРЛІН. (Вольф.) Секретар уряду виживленя так висказав ся про вигляди жнив: Заосмотрене в збіже на хліб запевнене на цілий рік. Заосмотрене в бульбу випаде значно міпше як в минулошій господарській році. Тяжкі відносини що до паші та пашного зерна. В заосмотреню в мясо наступить на разі підвишене порції, удержане заосмотреня в молоко і масло буде особливо трудне.

З Росії.

ПЕТРОГРАД. (ПТА.) Урядово доносять, що слідство в справі вислідженого протиревольційного заговору велеть ся в цілому рішучістю даліше. Стверджено, що деякі великі князі, арештоване яких уже заряджемо, удержували звосини з деякими личностями в окруженя буюшого царя та з деякими монархічними політиками. Зібрано цілу заговору дуже великі грошеві суми. Слїди заговору обнимають не лиш Петроград, але також Москву, Київ і Одесу а навіть Сибір. Арештованя й ревілії тривають даліше.

ПЕТРОГРАД. (Ткб.) Опороженем Риги спричинена зміна фронту посунула Петроград у війскову сферу. Тимчасом постановило правительство, тому що його присутність як і присутність адміністраційних тіл, перешкоджувало ся примінюваню війскового судівництва в столиці, утворити спеціальну цивільну управу, яка має передовсім удержувати порядок в Петрограді і загарантувати полєкші містова.

СТОКГОЛЬМ (Ткб.) Stokholms Tidningen довідуєть ся про подробиці про вражінє, яке зробив упадок Риги в Петрограді. Після тих відомостей та вістка була принята групою жовнірів і робітників, які стояли перед будинком одної штабової команди окликами: урра. Большевики устроїли маніфестацію, в часі якої співаля міжнародну пісню. 4. вересня прийшло велєром до великих згромадженєв людий на Невським Проспекті. Чути були оклики: Проч з робітничо жовнірською ридою. Інша група ішла містом і кричала: Проч з міністерством. Російські дневники доносять, що кількох членів робітничо жовнірської ради порушує всякі пружини, щоб спричинити усунєне Корнілова.

Процес Сухомлінова.

ПЕТРОГРАД. (Ткб.) В процесі Сухомлінова візнав бувший генераліссімс Алексєєв переслуханий як свідок, що в російській армії від початку війни давав ся відчуваати брак стрільного матеріялу. Сухомлінов не відповідав на просьби, з якими до нього в тій справі телеграфічно звертали ся, або давав успокоючі відповіди. Свідок потвердив, що Сухомлінов удержував добрі відносини з якимсь Альтшулером, що був підозрілий о шпіонажу.

Бувший міністер внутрішних справ Марков візнав, що мусів писати до Сухомлінова урядове письмо в справі шпіона Мосєдова, який був тоді придїлений до служби при міністрі війни.

Росіяни палять місцевости.

БЕРЛІН. Бюро Вольфа доносить: На російським фронті поступає нестримно погоня німецької кавалерії за уступаючим неприятелем.

Палєне місцевости утіваючими Росіянами шходить тільки населеному краю і позбавляє його даху над головою, натомість не може здержати німецької погоні.

Поляки в українським парламенті.

КИЇВ (Укр. Прес. бюро). Рада призначила польський парламентарій фракції на Україні 20 місць. З того 11 місць належати ме соціалістичній партії, два центрові, а решта иншим політичним партіям. Польський езекутивний комітет виступив з протестом проти такого розділу на тій основі, що число тих мандатів є недостаточне і не відовідає фактичному відношеню сил між польськими партіям.

Російські секти ва добутом Царгороду.

ПЕТРОГРАД (Укр. бюро). Конгрес релігійних сект в Росії, який саме покінчив ся, ухвалив резолюцію, в якій проголошує хрестоносний поїзд на добуте давної византійської столиці.

Царгород — говорить ся в резолюції — є не тільки культурним і духовим центром нашої церкви, він є теж осередком цілого південно славянського світа. Тому мусить російське правительство при помочи наших союзників добути ті святості нашої релігії і повернути їх в наше володінє. Тільки до російського народу в будучности може належати те святе місце і тільки він сам має його обороняти. Таке саме діло з Трапезунтом, який здавна був центром християнської культури і православія і вже кілька разів був під російським володінєм. Нині він є в нашої власти і мусить від нею остати ся.

До українського народу на Буковині.

Дорогі Братя!

Кожний з Вас мабуть має ще добре в пам'яті відклик вибраних Вами послів з року 1914, яким ми, ставши рама об рама з нашими галицькими братами, завїзвали цілий український нарід в Буковину, виявити своє привязанє до Австрії і її преславної династії і згуртувати всі фізичні і моральні сили, щоб відперти напад царської Москви, анімреній против Австрії під покривкою охорони сербських скритовбийників.

Між тим помер загально і слушно Вами улюблений старенький цісар Франц Йосиф, а на престіл вступили син його брата, цісар Карло I, вкритий славою побідника в безчисленних битвах проти нашого покояничого ворога — Москви. Дорогі брата! Ви сміло можете поглянути ся на висказані не раз сього признаня обох сих монархів, що український нарід на

Буковині сповнив в цілости й радо свої обовязки підчас війни.

Почавши від серпня 1914 року, була вінічна часть Буковини майже без перерви волямою населєне між Прутом і Дністром перше було видане на поталу авалі царським орд; тоді то доложили всіх з усиль, щоб власними силами визволити ся з під царської руки: з безпримірною героїською відвагою стамуло проти ворога буковинське красє ополченє, з організованею борзі виробованем на війні Фішером і же на шестому тижни завязих боїв встигло воно вирвати столицю краю, Чернівці, з під царської перемоги. Та надто великою була перевага ворожих військ! Місяць півніше заклили Москві знов наш бідний край і через чотири довгі місяці держали в своїх кігтях землю від Дністра по Бистрицю. Аж армія генерального полковника Пфляппера-Бальтіна, що в її рядах доказали чудєс незрівнано хоробрі буковинські добровольці, а між ними наші завязі Гуцули, під проподом полковника Папа — знова освободила наш рідний край в січні 1915 р.

Та коли під Зелєні свята 1916 р. зросла знов перевага ворожих сил і безпощадно жєртвовано маси царських військ, щоб забрати наш край, наші хоробрі оборонці не могли довше встояти ся. Тоді Буковина від Дністра по Дорну знов перейшла під московське панованє, яке тривало майже чотирнацять місяців.

Дорогі брата! Те що перенесли Ви на собі за той час і кілько натерпіла ся отта часть українського населєня, яка покинула край, не відваючи, чи коли вобачить знов рідну землицю, те все колісє буде написанє а історії золотими буквами як доказ пожєртвованя й вірности українського населєня Буковини цісареві й державі.

Колиж Ви нині знов — дасть Бог, на все — віяшли ся з тими, яких зволіли обларувати своїм довірем в часі миру, то ми можемо лиш дати вираз нашої невимовній радості а того, що минули ті три роки страшного часу і що наш нарід мужно переїс той тяжкий долуст.

Згадаймо надто славні оружі добледи всіх буковинських Українців, що служачи при краєвих полках чи при Січових Стрільцях або при гуцульських Добровольцях, а часто навіть втілені поміж чужомовні війскові формаші, по словам світлич вождів царської армії, всі сего героїською відвагою виявили найзнаменитішє чесноти жовнірської вдачі.

Дорогі брата! Українське населєне Буковини через три роки воєнної грови обавало ся вірною сторожою цісареві й державі на крайнім сході монархії. Полєві маршали Кешєш і принц Леопольд Баварський, а так само генеральні полковники архикнязь Йосиф і Бєм Ермєлі, що то їх полководчим чеснотам завдячуємо те, що сьгодні знов стали панами на рідній землі: всі вони зволіли на привіт Ваших заступників з нагоди висвободженя Буковини відовзати ся горячими словами похвали до вірного своєю цісареві буковинського народа.

Через те дані нам, Вашим провідникам, можливість і право: домагати ся для Вас від держави направи всіх нанесених Вам шкід і відбодви Вашого господарського й культурного житя, бо се належить ся Вам і Вашим дітям за Ваше гідне поведєне перед ворогом і нова боевою лінією підчас ворожого наїзду.

Дорогі брата! Будьте певні, що Ваші заступники зповні свідомі того, яку вагу має теперішня хвиля для Вашого істнованя, для Вашої будучої долі. Ваші заступники в тім щасливім положєню, що можуть утвердити серед Вас найкрасші надії на таку будучність, бо знають, що на чолі держави стоїть шляхотний молодий цісар, повєн пориву до великих діл, повєн зрозуміня для потреб широких мас, а яри тим перенятий пошаною для питомої нашої вірности характеру. Він пізнає Українців в околиці, він знає також, як ставили ся Українці до царської влади і як вони поводили ся на вигнаню, як збіглі.

Ми, українські послы, можемо зповні уповати на те, що коли-б правительство і парламент навіть не досвідах сеї війни не ирїшли до пізнаня своїх зобовязань супроти української наші в Австрії, що тоді наш знаменитий цісар Карло дасть нам наші права!

То ж зі спокоєм, дорогі брата, можете виглядати кінець війни!

В злуці зі сильним і вірним союзником — Німецькою, із спорідненими нам племеню Болгарами і з хоробрими Турками наша славетна армія очистила майже весь австрійський простір від ворога, а надто заняла сотки тисяч квадратних кілометрів ворожєї землі.

Але цісар Карло се мудрий і миролюбивий володар. Він бажав лиш сего одного: доказати ворогові, що й найвирішїйша нагала ворожих ворогові, не в силі захитати старої преславної монархії. Йому не бажать ся загартати чужої землі; йому далеко до того, аби хотіти скради-

ти якого-сусіда; він і не думає ставати в доро-
ж новому російському правлінню. Він бажає тіль-
ки одного, і то зовсім слушно, а то: щоби ні-
яка чужа держава не мішала ся до внутрішніх
справ Австрії.

Він готов признати народам Австрії, а між
ними й Українцям те право самоозначення, яке
годили мей ся з konieczністю вдержати суціль-
ність монархії.

Ось чому всі тямущі серед всіх народів Ав-
стрії гуртують ся доккола цесаря! І ся одно-
душність і рішучість австрійських народів, пе-
ренята щирим бажаннем мира, опера на неарів-
наній хоробрости й австралости союзних армій,
остаточно мусить увінчати ся миром, якого ба-
жає цілий світ.

Дорогі братя! Великі жертви, понесені Ва-
ми, є тим всівом, який принесе Вашим дітям і
виукам цінні плоди й покладе основи їх щасли-
вої будущности.

Се долго-вжидана краща доля прийде
тим певніше, що народна свідомість вспіла ми-
мо воєнних страхіть поширити ся, скрипнути і
поглубити. Наші національні противники не
встигли придати українську справу в тім
рогони, в яким дала пізнати ся світові якраз в
часі війни: мов один муж підняли ся наші бра-
та в Росії проти царського гнету і дійсно звер-
гли московське ярмо.

Нідай чинник не є в силі спрятати ві сві-
та сеї відрадної для всіх Українців події; вона
й стане основою оправданих надій на кращу
будучність усеї української нації.

Дорогі братя! Як вибрані Вами заступни-
ки, Ваші послы сповнили за весь час воєнний
свій обовязок, дбаючи про те, щоби не акоро-
чено Ваших прав і не переочено Ваших великих
дія в користь цесаря й держави; навпаки: ми
довершили сего, що вони найшли омірку і при-
знанє.

Коли отже збережете нам, вибраним за-
ступникам, довіре, яким зводили нас обдарува-
ти, ми, остаючи як досі, так і далі Вашими до-
радниками, провідниками і заштитниками, прове-
демо Вас до мира, який, надіємо ся, небавом
завитає до нас.

Від Союзу українських послів до союму і до ради
державної в Буковині:

Микола Василько
голова

Микола Спинул
писар.

НОВИНКИ.

Львів, 7 вересня 1917.

— Програма витаня Митр. Шептицького у Льво-
ві. Комітет для привітання митр. Шептицького
у Львові оголосив нині на мурах відозву яка
зачинаєть ся словами „Український народ!“ і
звиває до святкованя приїзду Митрополита.
Програма витаня Митрополита така: I. Приїзд
в понеділок 10. вересня в год. 1:45 по пол. на
головний дворець. II. Повитанє в рецелційній
салі на гол. даїрні: а) промова о. митр. Бі-
лецького від духовенства, б) промова радн. дв.
Фелера від міста, в) промова п. дир. д-ра С.
Федака від Комітету. — III. Похід з двірця до
церкви св. Юра вулицями: Доїздовою, Горо-
дською, Льва Сапїги, Шептицьких, Площа св.
Юра. Похід уставляєть від год. 12 ої до 1 ої
в удни Доїздовій в такім порядку: 1. пласту-
ни, 2. жіноча виділова школа У. П. Т., 3. За-
воронка, 4. Захист сиріт, 5. міські народні і
виділові школи, 6. народні школи У. П. Т.,
9. ученики польських середних шкіл, 10. украї-
нська торговельна школа, 11. філія академіч-
ної гімназії, 12. академічна гімназія, 13. школа
і гімназія СС. Василянск, 14. ремісники, робіт-
ники і селяни, 15. академічна молодіж, 16. Со-
юз Українок, 17. відпоручники українських то-
вариста і організацій (найменше по чотириох
а товариства або організацій), 18. оркестра УСС.,
19. чети УСС., 20. Марійське товариство пань,
21. процесія в церкви св. Юра, 22. монахині,
23. теодьогі, 24. духовенство, 25. Митрополит
(в повозі), 26. військовість, 27. комітет і гості,
28. прапорчики товариств в прапорами, 29. Со-
кія, 30. зеліничники. — IV. Промова посла
д-ра В. Зайгайкевича від українського народа в
першій брамі св. Юра. — V. Промоза пред-
ставника парохії при вході до церкви св. Юра.
— VI. Молебєн в церкві св. Юра і проповідь
о. радн. Т. Лежогоубського. — VII. О год. 7.
веч. святочна вистава в укр. театрі. — Ві вто-
рок, 11. вересня, о 11. год. перед пол. депута-
цій товариств, інституцій і приватних в митр.
салаті. В суботу, 15. вересня, в год. 7. веч.

святочна Академія в сали Муз. тов-а ім. Ли-
сенка.

— Український страїєць про події в Росії. Др
Михайло Волошин, командант збірної станції
УСС. у Львові, одержав від хорунжого УСС.
Желізна з російського полону осью картку: До
рогої Пате Товаришу! З нолго місяця побуту
воті Вам сердечний привіт і поздоровленє від
всєї душі. В гарних, великих часах жілемо! На-
ша справа зарисовуєть ся так сильно та стихій-
но, що збуджує подив і пошану у найбільших
назіть противників, Др Волод. Охримович,
Конст. Малицька, д-р Людкевич і інші наші ви-
значні родимі вже в Київі. З великим заітере-
сованєм читасмо всі вістки з австрійського пар-
ляменту. Досі вишло 33 часописий на украї-
нській мові—між иншим укр. часописы виходять
у Владивостокі та Іркутську! В Київі з украї-
нській театри! В богатых губерніях і повітах ад-
міністрація вже зукраїнізована цілком. Нині в
київській „Нової Ради“ я довідав ся про „Укр.
День“ в Америкі! Митрон. Шептицький по по-
відді до Києва та Тернополя їде якраз з Мо-
скви, де укр. кольонія прашала його зрочисто,
до Петрограду та Швеції. Гаррад! — Іван Зи-
новій Желізако.

— Польські легіони в Перемишлі. Пишуть нам:
До Перемишля сироважкоже тепер дуже бога-
то польських легіоністів і ше приїзять. Має їх
бути більше як 12.000. Богато в них розміще-
но доокочичних селях.

— Підмеги для народного учительства. З пре-
видіи ц. к. Ради шкільної красєві одержуємо
отсей комунікат: Супроти ослободженя складної
частини краю ц. к. намісництво (Централа для від-
будови Галичини) є схильне в значнійшій як
доси мірі на основі засад, висловлених свого
часу в обіжнику в днє 10. надоліста 1916
ч. 2172/1, учителям і учителькам народних шкіл,
емеритам, адовам і сиротам по народних учите-
лях, які через війну втратили своє майно, дати
одноразові безворотні підмоги на закупу
одіжи, біля і необхідного домашнього уладженя.
Особа, яка бажає одержати підмогу, має вни-
сти поданє до компетентного ц. к. староства
(магістрату міста Кракова, Львова), через Раду
шкільну окружну, який підлягає або в якій
окурузі мешкає. В поданю треба: 1) виказати
понесені з приводу воєнних подій дійсні втра-
ти в одіжи, білю, в уладженю домашнім або
внєрєдах господарських та означити громаду
і повіт, в який втрачено ті річи; 2) подати чі-
сло осіб (членів родини), яких петент удержує
і з якими мешкає; 3) постарати ся, щоби на
поданю правдивість наведених дат ствердили
свідки — сусіди або місцеві душпастир та гро-
мадський уряд, в якого окурузі петент мешкає
або перед війною мешкає.

— Для виселенців в Чехії. Український запо-
могий комітет для збігців в Галичині і Буковині
у Відні іменував до обіздки та інспекції ви-
селенців своїм делегатом на Чехію п. Василя
Витанцького в Празі. Бувають случаи, що ви-
селенці наші є наражені на втрати і терпіня, де
отже поміч негайно потрібна. Кому з П. Т. Зе-
мляків в Чехії анані такі случаи, зводить пові-
домити делегата на адресу: W. Wytywuski, Praha,
Nusle 584.

— Безплатна правна перєда для українських
жовірів у Відні. Український Жіночий Комітет
помочи раненим жовірам у Відні, осмував по-
при секції помочи пононеним секцією бесплат-
ної правної поради для жовірів і пешкодован-
них війною. В обсяг діляня тої секції входять
слідуючі справи: 1) причинки і підмоги еваку-
аційні, 2) пенсії немічників, додатки за зранене,
додатки за медалі хоробрости, 3) відпустки в
господарських цілях, 4) належитости за воєнні
чинитьоби, 5) воєнні шкоди. Управа секції поста-
рала ся о участь фахових сил правничих. Хто
хотів би звернути ся о правну пораду, зводить
подати як найточнішу інформацію. Письма
треба адресувати так: Ukrainisches Damenhilfs-
komitee für verwundete Soldaten Wien VIII Lange-
gasse 5 (Rechtshilfesektion).

Нові книжки і видавня.

„Нива“ Ч. 7 і 8. Змість: о. Юліян Дверо-
вич: Вигляди для Унії на Україні; о. д-р Гавриіл
Костельник: У відповідь проф. Стан. Смольці з
нагоди його книжки „Die deutsche Welt“;
о Ярі. Госєцький: Проводів, виголошена в
днє посвяченя „Захисту сиріт“ в Жураві;
Всячина; Нові видавничства.

С П О В І С Т К И.

Субота, 8. вересня 1917.
Нині: греко-кат.: Адріана і Н. — римо-кат.:
Рожд. П. Д.
Вятря: греко-кат.: 14 Н. по С. П. — римо-кат.:
15 Н. по В.

Український Народний Театр Т-ва „Бевіда“
у Львові під управою К. Рубчакової. Сала Т-ва
ім. Лисенка при вул. Шашкевича н. 5.

В неділю днє 9. вересня 1917 „Ой не хо-
ди Грицю та на вечерній“ нар. драма зі сві-
вами і танцями в 5 діях М. Старицького.

В понеділок днє 10. вересня 1917 в честь
Митрополита гр. Андрея Шептицького „Нешо-
дник“, історичний образ в 5 діях Кривиницько-
го. Дохід на сирітський захист імені Митро-
полита.

В четвер днє 13. вересня 1917 Премієра
„У рідній сімі“, драма в 4 діях Зудермана.

Білеті раніше набути можна в „Народній
Торговлі“, в днє представлення при касі від
год. 5. п. п. Початок о год. 7½ вечером. 2-2

Всіх львівських Українців ремісників і про-
мисловців звизають управи товариства: „Зоря“,
„Міщанське Братство“, „Ремісничя Бурса“ і
„Тов. для пошираня ремісла і промислу“ взяти
участь в повитаню повертаючого Митрон. гр.
Шептицького.

Всі члени „Академічної Громади“ зводять
зібрати ся днє 10. вересня о год. 1/12 в по-
дудне на Громаді, щоби взяти участь в приви-
таню митрополита гр. Шептицького. — Виділ.

З Сокола Батька. Звиваєть ся всіх членів
Сокола Батька, Сокола II, Сокола III і з Кле-
парова, які посідають однострой, щоби взяли
участь в поході для привітання Екск. Митропо-
лита Андрея гр. Шептицького і явили ся в по-
неділок 10. вересня точно о год. 12 в подудне
на подвірї домієки Сокола III. вул. Горюлець-
ка 95. — Управа „СБ“. 1-2

В справі студій на техніці буде давати ся
інформація в львові „Академічної Громади“
вул. Паньська ч. 11а. П. пов. кожного понеділка
і четверга від год. 7-8 вечір. Письменні запя-
ти (за долученєм марки 15 с.) слати на ту саму
адресу. — Виділ.

З Красєво Союзу Рєвізійного у Львові. Всіх
членів Дирекції, Надзірних Рад і Коадій кон-
трольних, а колиби їх на місці не було, то всіх
членів наших союзних стоваришень, просимо
безпробоволочно подати відомости короткі а до-
кладні про стан їх стоваришень, про стан книг,
документів, реальностей, інвентаря та про го-
тівки з поданєм хто опікуєть ся стоваришем,
від адресою: Союз рєвізійний, Львів, Домі-
канська 11. — Омєлян Сєлянч. 75А 15-20

Вписи до гімназії з укр. вивл. мовою в Ко-
ломній зачнуть ся в второк 4. вересня 1917 і
будуть відбувати ся від год. 9—12 рано і від
4—6 по полудні в домі при вул. Собського
ч. 41. Вступні іспити до I. класи відбудуть ся
в понеділок 10. вересня 1917 о год. 8 рано, а
вступні іспити до висших клас зачнуть ся в
второк 11. вересня. До вписів і зголошеню до
іспитів треба принести документи: метрику, ко-
слідне шкільне свідочтво, свідочтво щіплєня
віспи і есенуально свідочтво моральности.

204 1-1

Філія Сільського Господаря в Яворові зам-
ває всіх ремісників яворівського повіту, щоби
прибули на нараду в справі відшкодованя за
утрачені ремісничі знаряди, що відбудуть ся
в „Українській Бєсіді“ в неділю 9. вересня с. р.
о 7-їй год. 192 3-3

Вписи до української приватної гімназії в
Героденці відбувають ся в днєх від 1—5 верє-
сєня, однак приймаєть ся ще учеників цілий пе-
ресєнь. Початок шкільного року 6. вересня.
Шкільна оплата 150 кор. річно, вписове 10
корон. Приймаєть ся учеників(нищ) від I—VIII
5-10

До народного учительства. Незнамі обіта-
вини, серед яких доведеть ся нам в недалекій
будущині працювати, заставляють нас перечи-
слити наші сили та поробити деякі конєчно
потрібні заходи згідно з вислідом конференції,
яку представники українського народного учи-
тельства, пробуваючого тепер у Відні, відбули
з Президією Української Парляментарної Рєпре-
зентації днє 2. серпня 1917. В тій цілі просимо
і звизаємо всіх Вл. товаришів і товаришек да-
ти нам в найближшій часі відповідь на низше
названі точки: 1) Імя і назвище; 2) Теперішня
точна адреса; 3) Службовий характер і скіль-
кість літ служби; 4) Студії; 5) Теперішня посада
та рід школи, при якій працює; 6) Посада і
школи перед війною. Завив сей віднести ся
також до тих, що тепер не працюють при ві-
кій школі, як рівнож і до тих, що служать при
війску. Зокрема просимо подати нам деякі дані
про тих, що перебувають в полоні. Просимо
рівнож о поданє своєї адреси тих Вл. товари-
шок і Товаришів, які в роках 1914, 1915, 1916
і 1917 вложили іспит зрілости, а пєседи не ма-
ють. Маємо перєсвідченє, що в найкоротшій
часі одержимо відповідь. Всі письма просимо
укліпно слати на адресу: Komitee für ukrain.
Volkschullehrer aus Galizien und der Bukowina

Українсько-німецький САМОУЧОК укладу проф. Онуфрія Солтиса (4-те побільшене видане). Книгарська ціна у Львові і на провінції **К 2.—**, з поштовою пересилкою на поштові **К 2.20**, на звичайні поручення **К 2.50**. [5 шт. К 10.—, 10 шт. К 18.—, вже одлачено.]
 Висадка лише за попереднім надісланим готівки, за посплатою о 70 с. дорожше. — Висилаю також Цірк. Співаник з нотами на 4 голоси за **К 1.—**. Перли, шутки та вигадки, ціна **К 1.20**. — Замоалені і гроші належить надсилати на адресу: А. Оклиш, Львів, Кадицька 4. 86 13-20

Wien VIII. Srozzigasse 32/12. — За Учительським Комітетом: Андрій Навчук, Антін Гранківський, Іван Крайник. 2-3

— Реактивоване ц. к. української гімназії в Станиславові в шк. році 1917/18. З причини конечних адаптацій і належного відчищення шкільного будинку шкільний рік і правильна наука в ц. к. українській гімназії в Станиславові зачнуть ся щойно в жовтні. Буде також отворена приготавляюча класа для тих учеників, що покинули 3-ту класу народних шкіл. Точний речинь отвореня шкільного року подасть ся пізніше. Поки що вивасть ся тих учеників, котрі мають намір вписати ся до станиславівської гімназії, щоби для забезпеченя собі місця в гімназії вже тепер безпосередньо зголошували ся письменно (кореспонденційними картками) з поданем, до котрої класи зголошують ся і де й коли покинули безпосередню нинішню класу. Зголошеня можна надсилати або просто до Дирекції ц. к. гімназії з українською мовою викладаючу в Станиславові або на руки директора д-ра Н. Сабата у Відні, VIII. Plaristengasse 54/14. Ті ученики, що з кінцем шкільного року 1915/16 були призначені до поправчого іспиту з одного предмету або доповнюючого з кількох предметів, оскільки тих іспитів не зложили деінде протягом шкільного року 1916/17, можуть до них зголошувати ся вже тепер в Дирекції української гімназії в Станиславові. Приватні іспити, оглядаю вступні до висшої класи відбудуть ся безпосередно перед отворенням нового шкільного року. — Др. Н. Сабат, 1-2

Під Крилами Церков

Все літературна лютівка, яка залетіла до нас із закордонної України. Оповідане дуже інтересне і веселе.

НАПИСАВ ЗАКОРДОННИЙ УКРАЇНЕЦЬ Ю. СТРИЖАВСЬКИЙ.

Ціна 1.50, з пересилкою 1.60.

Замовляти: „Дешеве Видавництво“ Львів, Бляхарська 18. II. пов. (ґанок).

Чоловік, літ 30, освітлений, шукає посади. Може провадити крамницю, більшу агенцію, громад. писарню, більшу господарку, бути помітником кіндел. або вступити десь. Ласкаві оголошеня: Stefan Pechnyk, ewakuowany, Jordanów p. loco Bystrzówka. 203 1-2

Студент на 3 р. унів. бажає навчати листовою звичкою в молодому панночці в інтеліґ. кругі, набридце аі Львова або околиці. Дописи до Адміністрації під Р. Р. 197 2-2

Реконіть ся учитель на солі літ 36 з панною або вдовою, учительською в віці до 34-літ. Зголошеня слати до „Діла“ під адресою „Господар“. 193 2-2

Д-р Віктор Янковський
ДЕНТИСТ

159 4 4
 вернув і ординус як давнійше при ул. Гетманській ч. 10. Год. орд. 9-1 і 3-6.

ПЕЧІ „АВТОМАТ“ з самодіючою регуляцією, що гріють безустанно день і ніч, діють одностайно, принятну температуру, щадять 30% опалу, продає виниклою представництво і фабричний силка на Галичину
Володислав Ваґнер у Львові, ул. Личаківська ч. 5 (квартер). 195 1-4

КВАРНА „Sans-Souci“
 вул. Шайноги — ріг Сикстуської
Щоденно КОНЦЕРТ.
 137 3-3

Адвокат д-р В. Загайкевич
 в Перемишлі,
 пошукує рутинозавного компаньона і рутин. мундантца або мундантцу. — Зголошуючі ся заводдуть свої усякія. 185 3-3

КНИЖКИ І ШКІЛЬНІ ПРИБОРИ
 продає найдешевше
ШИМОН ВОГЕН
 Ринок 24 (давнійше ул. Сикстуська 2). XVI 3-5

ЗЕМЕЛЬНИЙ БАНК ГІПОТЕЧНИЙ
 Спілка акційна у Львові (ул. Підвале 7.)

Акційний капітал	К 1,364,000
Резерва	К 336,000
Власний капітал	К 1,700,000

На основі Найвищого упованення — міністерства внутрішніх справ і порозуміно з міністерствами скарбу і справедливости затверджено рескриптом в 25. маі 1917. року повноваження діяльности Банку.
 На тія основі Земельний Банк Гіпотечний Уділює гіпотечні позички до сплати в дрібних ратах; веде свій планчик (есконт векселя) та позички на підклад цінних паперів;
 Купує і продає з сніг варті паперів, дає на них ачає і сталі кредити;
 Приймає вкладки і опрощенюва їх від сабдуючого будного дня по вложено до дня виплати; вклад можна довершувати без коштів чекми, які Банк розсилає на бажаня;
 Мінше заграничні гроші, банкноти і вилачує всякі купони;
 Посередничить в куплі і продажі, т. є. на звоаленя купує і на повпорученя продає комісово всякі ефекти, апарати, машини, товари та всеманні посібности;
 Освоює і заводить хліборобські, промислові і інші підприємства (також спілочки);
 Приймає в порохон варті паперів і дороговціности та закладу виме.
 Всякі банкнові повпорученя переводить під найкращіша умовами. 728 41-2

Байцу Діпія

в пачках по 83 сот. на зправу 100 кг. збіжжя проти сніги просимо замовляти, щоби уникнути опізненя в висиді, прямо в нашій філії в Перемишлі, вул. Косцюшка ч. 5. Разом з звоаленем просимо надсилати задаток.

Краєвий Союз господарь торговельних Спілок
 у Львові, Зіморочича 20.
 VI. 4-4 в. ч.

АДРЕСА: Handkass der Zentralleitung der Ukrainischen Legion WIEN, VII. LEDEBERGASSE 30
 ПРОСИМО НА СЮ АДРЕСУ СЛАТИ ЛИСТИ І ДАТН НА СТРЕЛЬСЬКІ ШЛИ. 50-7

Загальні Збори
Філії „Сільського Господаря“
 В ХОДОРОВІ
 відбудуть ся дня 13. вересня 1917 р. о год. 11. перед пол. в парохіяльнім домі в Ходорові. 206 1-1
ВИДІЛ.

Оголошене.
 Ц. к. Заряд бараків табору виселенців в Гмінді Низша Австрія, взимає отсих всіх низше поданих людеи, щоби безпосередно подали свої докладні адреси в справі цінних паперів IV. вольної позички. Кореспондентку треба адресувати так: K. k. Barackenverwaltung, Ortund N. O. Гмінд, дня 11. серпня 1917.
 За ц. к. управу бараків Д-р БІЛИНСЬКИЙ.

- Повіт Зборів.**
- 1) Пушкар Анастасія, село Івачів.
 - 2) Рукавць Федь, " Вовчківці.
 - 3) Пігань Анна " "
- Повіт Бучач.**
- 1) Сабадаш Спірідон, село Дубанка.
 - 2) Сабадаш Францішка, " "
 - 3) Барціхоська Анна, " "
 - 4) Станбеш Федь, " "
 - 5) Домчишин Йосиф, " "
- Повіт Товмач.**
- 1) Тереса Левицька, село Озернян.
 - 2) Хромей Пасьяна, " "
- Повіт Зборів.**
- 1) Думанська Анна, село Івачів.
 - 2) Михайловська Параска, " Вовчківці.
 - 3) Коцинин Онуфрій, " "
 - 4) Пігань Йосиф, " "
 - 5) Мазукович Тоня, " Кабарівці.
 - 6) Сялюк Марія (Василя), " Батьків.
 - 7) Сямро Наталія, " "
 - 8) Коласька Анна, " "
 - 9) Старин Пелагія, " "
 - 10) Бугайський Іван, " Кабарівці.
 - 11) Скиби Ганка, " Ярославичі.
 - 12) Заборська Катерина, " "
 - 13) Цуп Ядеха (Гната), " "
 - 14) Бартник Параска (Василя), " "
 - 15) Капоць Яким, " "
 - 16) Рак Варвара, " "
 - 17) Рак Анна, " "
 - 18) Ансак Олена, " Ярославичі.
 - 19) Маланчук Яцко, " Кабарівці. 179 3-3

НАДІСЛАНЕ.

Красвий адвокат
Д-р ЕВГЕНІЙ ГВОЗДЕЦЬКИЙ
 веде канцелярію у Львові
 при вулиці Краєвцких ч. 6. 24-2

ГЛЯДАЮТЬ СВОЇХ.

В. Павлусевич, учитель гімназії, зволить подати свою адресу Дирекції гімназії в Ягорові. 191 3-3

Якде Яворський в Котузова п. Підгайці лежать тяжко хорай в ливиській шпиталі і просить, щоб знав що про його трьох снів: Никола, Алексєй і Йосиф, повідомяти А. Чернявину Львів, Зіморочича ч. 22.

Хто знає би теперішню адресу мого сина Стефана Пасичака в Богатковцях пов. Підгайці, зволить ласкаво мене повідомяти. Анна Пасичак Nödersdorf N-о 25. Post Hötelsdorf Bez. Horn. 205 1-2

Оголошення.

Льоси на рати Яко генеральний заступник Банку Allg. Verkerbank у Берні поручаю льоси на рати по найприступнійших цінах. Метких заступників шукає **КОНТОРА ВИМІНИ Н. Бернфельд** львів, сикстуська 1 б. 104 9-10

ПОЧЕНЕ НІЄ

успуває дешево спеціальний пудор „Славє“, пакетик ц. 1.20 К. На провінцію висилає тільки за попереднім надісланим надісланою і 40 с. на порто. — Одного заступство **Ф. FEDER, — Львів, Сикстуська ч. 7.** 70 27-30

Инструмента (рні) глядаю до 3-хлонці то є в III і IV надодної ІІ гімн. кл. Зголошеня: о: Стефан Макар в Номі місті коло Перемишля, пошта і станія желазничя в місті. 196 2-3

ДЯК іспитованим, в середнім віці, вільний від війська, шукає посади. Ласкаві оголошеня: Jan Sabuga, ewakuowany, Jordanów p. loco. 202 1-2

ЗОШИТИ до всіх шкіл, та всякі шкільні прибори можна набувати по найдешевших цінах в **„СОЮЗНИМ ВАРВАРИ“** у Львові, вул. Руська ч. 19. 153 3-1
 Висадка на провінцію оборотною поштою.

ФУТРА мужьські, жіночі, до подорож, заочинські, куртки і гарнітури футрині у великим виб-рі продаю дуже корисно. Купую ношені футра, та сирі лиса, хтірі кука. **О. Кнопф,** ул. Нілїського 1, коло Банку Уніон. 201 1-5